

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 11C/146/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8811204819
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Zolotová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2012:8811204819.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Andreou Zolotovou v právnej veci žalobcu: Profidebt Slovakia, s.r.o., Mliekarenská 10, 820 05 Bratislava, IČO: 35 925 922, proti žalovanej: T. M., H.. XX.XX.XXXX, C. XXX XX T. Č.. XX, o zaplatenie sumy 942,29 eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu istiny vo výške 559,48 eur, úrok vo výške 94,20 eur a úrok z omeškania zo sumy 559,48 eur a zo sumy 94,20 eur vo výške 9 % ročne od 1.10.2009 do zaplatenia a to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 15,- eur mesačne splatných vždy do konca toho ktorého mesiaca, počnúc mesiacom február 2012 do uhradenia celej dlžnej sumy, pod následkom straty výhody splátok.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

Žalovaná je p o v i n n á nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 22,60 eur za zaplatený súdny poplatok a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 9.6.2011 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 942,29 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 718,30 eur od 1.8.2009 do zaplatenia a trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že so spoločnosťou COFIDIS, a.s. uzavrel dňa 18.9.2009 zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej bola žalobcovi postúpená pohľadávka voči žalovanej zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX uzavretej dňa 13.2.2008 vo výške 718,30 eur s príslušenstvom. V zmysle zmluvy bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 663,88 eur, ktorý sa zaviazala uhradiť v mesačných splátkach vo výške minimálne 26,52 eur vrátane úroku vo výške 2,14% mesačne a náhrady poistného za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 0,65% aktuálneho dlhu za každé poistné obdobie. Žalovaná si túto povinnosť neplnila. Porušením zmluvných povinností žalovanej riadne a včas splácať splátky úvere vznikol žalobcovi aj nárok na zaplatenie poplatku z omeškania vo výške 8% z každej minimálnej splátky úveru, s ktorou sa ocitla v omeškaní viac ako 15 dní, ako aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9 % z dlžnej čiastky ročne. Nakoľko sa žalovaná dostala s úhradou splátok do omeškania, právny predchodca žalobcu odstúpil od zmluvy o úvere listom zo dňa 1.7.2009 a účinnosťou odstúpenia sa stal splatným celý dlh. Žalovaná je takto povinná uhradiť sumu 718,30 eur, ktorú tvorí nesplatená istina úveru 559,48 eur, úrok vo výške 94,20 eur, poplatok z omeškania vo výške 64,62 eur, je povinná uhradiť úrok z omeškania zo sumy 718,30 eur vo výške 9 % ročne od 1.8.2009 do zaplatenia a taktiež aj zmluvnú pokutu vo výške 30% z dlžnej čiastky úveru ku dňu odstúpenia od zmluvy, teda sumu 215,49 eur.

Písomným podaním zo dňa 20.10.2011 žalobca upravil žalobný návrh a to tak, že požadoval zaplatenie sumy 942,29 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 718,30 eur od 1.10.2009 do dňa zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V pôvodne podanej žalobe došlo k chybe v písaní, keď navrhovateľ nesprávne určil dátum počítania úroku z omeškania.

Žalovaná s podanou žalobou súhlasila požiadala o možnosť zaplatiť dlh v splátkach.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami a to Zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXX, Všeobecnými obchodnými podmienkami spol. COFIDIS, odstúpením od zmluvy a od poistenia zo dňa 1.7.2009, Rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 18.9.2009 a prílohami k tejto zmluve, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 6.10.2009, výpisom z Obchodného registra žalobcu, vyjadrením žalovanej zo dňa 9.9.2011 a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav veci:

Právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzavreli dňa 15.2.2008 zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXX, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanej úver vo výške 663,88 eur (20 000,- Sk). Úroková sadzba platná ku dňu uzavretia zmluvy bola vo výške 2,14 % mesačne. Výška minimálnej splátky bola dohodnutá na 26,52 eur (799,- Sk). Žalovaná svojím podpisom potvrdila, že sa oboznámila so zmluvou o úvere, súhlasí s ňou a berie na vedomie, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Všeobecné obchodné podmienky.

Podľa Článku 1, bod 1.1., bod 1.3.1. Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „VOP“), tieto VOP upravujú vzájomné práva a povinnosti medzi poskytovateľom spotrebiteľského úveru, spoločnosťou COFIDIS, a.s. a klientom a sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere uzatvorenej medzi veriteľom a klientom. Zmluva o úvere je zmluvou o revolvingovom spotrebiteľskom úvere uzatvorená medzi veriteľom a klientom v súlade s ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov a Obchodného zákonníka.

Úver je revolvingový spotrebiteľský úver, ktorý veriteľ poskytuje klientovi na základe zmluvy o úvere a v súlade a týmto VOP, formou poskytovania návratných peňažných prostriedkov na priebežné čerpanie klientom za účelom financovania jeho finančných potrieb a to do výšky úverového limitu dohodnutého v zmluve o úvere, s možnosťou opätovného čerpania zostatku úverového limitu (Článok 1., bod. 1.3.2. VOP).

Podľa Článku 2. bod 2.1. VOP, na základe zmluvy o úvere sa veriteľ zaväzuje na žiadosť klienta, za predpokladu splnenia podmienok poskytnutia úveru podľa týchto VOP a zmluvy o úvere, poskytnúť klientovi peňažné prostriedky až do výšky dohodnutého úverového limitu a klient sa zaväzuje, takto poskytnuté peňažné prostriedky veriteľovi vrátiť spolu s úrokmi z úveru a prípadnými poplatkami spojenými s poskytnutím a správou úveru. V prípade porušenia povinností vyplývajúcich zo zmluvy o úvere, alebo týchto VOP, je klient okrem toho povinný uhradiť veriteľovi prípadné sankcie uvedené v týchto VOP, zmluve o úvere alebo sadzobníku poplatkov veriteľa.

Podľa Článku 3. bod 3.1. VO, ak bola riadne uzavretá zmluva o úvere a splnená odkladacia podmienka poskytnutia úveru, poskytne veriteľ klientovi úver do výšky uvedenej v zmluve o úvere na základe žiadosti klienta o čerpanie úveru. Prvé čerpanie úveru poskytne veriteľ vo výške uvedenej v zmluve o úvere na bankový účet. Čerpanie úveru sa považuje prevod finančných prostriedkov vo výške podľa žiadosti klienta až do výšky úverového limitu veriteľom na bankový účet určený dlžníkom

Podľa Článku 4. bod 4.1. VOP, klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver v súlade so zmluvou o úvere, predovšetkým je povinný platiť minimálne splátky úveru riadne a včas, inak môže veriteľ v súlade s čl. 8.4. týchto VOP vyhlásiť úver za okamžite splatný. Klient je povinný úver splácať až do okamihu úplného vrátenia čerpaného úveru vrátane úrokov.

Podľa Článku 4 bod 4.3. a 4.4. VOP, keďže zmluva o úvere je uzavretá na dobu neurčitú a ide o revolvingový úver, ktorého čerpanie a splácanie závisí na klientovi, nemožno presne vyčísliť počet splátok úveru a ani dobu splácania úveru. Počet minimálnych splátok úveru v prípade, že klient čerpá úver iba jednorázovo, vo výške úverového limitu a zároveň spláca iba minimálne splátky, je uvedený v Prílohe nákladov a splátok úveru. Konečná splatnosť úveru nie je určená, vzhľadom na uzavretie zmluvy o úvere na dobu neurčitú, platí však, že úver musí byť úplne splatený najneskôr v posledný deň trvania zmluvy o úvere, ak došlo k úkonu, ktorým sa má skončiť trvanie tejto zmluvy o úvere. Prvá splátka úveru je splatná do 15. dňa mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom došlo k prvému čerpaniu úveru. Klient je povinný splácať úver na bankový účet veriteľa špecifikovaný v zmluve o úvere.

Podľa Článku 5. bod 5.1. VOP, úver je úročený a klient sa zaväzuje okrem istiny platiť veriteľovi úroky z úveru. Okrem toho sa klient zaväzuje platiť poplatky veriteľa súvisiace s poskytovaním úveru a jeho splácaním a tiež sankcie spojené s porušením povinnosti podľa zmluvy o úvere.

Podľa Článku 5. bod 5.2. a 5.3. VOP, klient je povinný platiť veriteľovi za poskytnutie úveru úrok zo sumy poskytnutého úveru a to vždy podľa aktuálnej úrokovej sadzby veriteľa. Úročenie úveru je denné a vykonáva sa od okamžiku prevedenia peňažných prostriedkov na účet klienta až do dňa splatenia úveru a to podľa aktuálnej výšky čerpania úveru na úverovom účte klienta.

Podľa Článku 5. bod 5.5. VOP, veriteľ je oprávnený klientovi okrem úroku účtovať a klient sa zaväzuje platiť poplatky súvisiace s úverom. Okrem týchto poplatkov je veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka náhradu ďalších nákladov skutočne vynaložených veriteľom v súvislosti s poskytovaním úveru alebo splácaním úveru dlžníka vrátane napríklad nákladov na poštovné, na prevody prostriedkov na účet a pod.

Podľa Článku 7. body 7.1. a 7.2. VOP, v prípade, že klient poruší niektorú zo zmluvných povinností podľa zmluvy o úvere alebo týchto VOP, má to za následok právo veriteľa žiadať sankciu podľa zmluvy o úvere a týchto VOP. V prípade, že má porušenie týchto povinností klienta povahu omeškania s plnením peňažných záväzkov voči veriteľovi, je klient povinný zaplatiť veriteľovi úroky z omeškania vo výške 0,08% z dlžnej čiastky denne, počínajúc prvým dňom omeškania. Okrem toho, v prípade omeškania klienta s úhradou minimálnej splátky úveru je veriteľ oprávnený žiadať a dlžník povinný uhradiť poplatok z omeškania a to vo výške 8% z každej minimálnej splátky úveru, s ktorou sa ocitol v omeškaní viac ako 15 dní.

Podľa Článku 7. bod 7.3. VOP, v prípade, že nastane niektorá zo skutočností uvedených v článku 8 bod 8.2, ktorá je dôvodom na uplatnenie práva veriteľa na odstúpenie od zmluvy o úvere, je veriteľ oprávnený žiadať a v takom prípade je klient povinný zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu až do sumy zodpovedajúcej 100% v tej dobe dlžnej čiastky úveru.

Zánikom alebo skončením zmluvy o úvere nezaniká platnosť tohto Článku 7., pokiaľ ide o nároky veriteľa, ktoré vznikli do dňa zániku alebo skončenia zmluvy o úvere (Článok 7. bod 6. VOP).

Podľa Článku 8. bod 8.4. VOP, zmluva o úvere zanikne tiež v prípade odstúpenia veriteľa od zmluvy o úvere, ktoré je účinné momentom doručenia odstúpenia klientovi v súlade s bodom 12.4. týchto VOP. Veriteľ je oprávnený odstúpiť s okamžitou účinnosťou od zmluvy o úvere v prípade závažného porušenia zmluvy o úvere klientom, za ktoré sa považuje najmä ak sa klient ocitne v omeškaní s úhradou najmenej dvoch minimálnych splátok úveru alebo jednej splátky úveru po dobu dlhšie ako 3 mesiace, alebo klient nevrátil bezodkladne čerpanú sumu prevyšujúcu úverový limit alebo zaniklo alebo sa zhoršilo zabezpečenie úveru a klient neposkytol dodatočné zabezpečenie požadované veriteľom, alebo klient je v omeškaní s akoukoľvek inou platbou veriteľovi po dobu dlhšie ako 3 mesiace.

Podľa Článku 12. bod 12.4. VOP, zásielka zaslaná klientovi sa považuje za doručенú v okamžiku, keď klient zásielku prevzal, alebo sa zásielka zaslaná veriteľom na poslednú známu adresu klienta vráti

veriteľovi ako nedoručiteľná, alebo v ostatných prípadoch uplynutím desiatich dní odo dňa odoslania zásielky.

Podľa Článku 12. bod 12.7. VOP, právo a povinnosť veriteľa a klienta výslovne neupravené v týchto VOP, alebo v zmluve o úvere, sa riadi právom Slovenskej republiky. Vzťahy medzi zmluvnými stranami vo veciach, ktoré nie sú osobitne upravené zmluvou o úvere, týmito VOP ani Zákonom o spotrebiteľských úveroch, sa na základe dohody zmluvných strán v súlade s § 262 ods.1. Obchodného zákonníka, riadia ustanoveniami Obchodného zákonníka, týkajúcimi sa zmluvy o úvere.

Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 1.7.2009 adresovaným žalovanej odstúpil od zmluvy a od poistenia z dôvodu, že žalovaná si riadne neplnila svoje záväzky vyplývajúce zo zmluvy o úvere, zároveň jej oznámil, že výška jeho dlhu predstavuje sumu 710,44 eur a že všetky jeho ďalšie peňažné záväzky zo zmluvy o úvere sa stávajú splatnými a je povinná ich uhradiť.

Rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 18.9.2009, ktorú uzavreli spoločnosť COFIDIS, a.s. ako postupca a žalobca ako postupník, postupca postúpil žalobcovi pohľadávky, medzi ktorými bola aj pohľadávka voči žalovanej, ktorá je predmetom tohto súdneho konania.

Žalobca listom zo dňa 6.10.2009 žalovanej oznámil, že mu bola postúpená pohľadávka spoločnosti COFIDIS, a.s. a žiadal ho, aby všetky svoje plnenia poukazovala na účet žalobcu s tým, že je povinná mu uhradiť sumu 718,30 eur s príslušenstvom.

Žalovaná v písomnom vyjadrení zo dňa 9.9.2011 uviedla, že si je plne vedomá svojho dlhu voči žalobcovi, ale nakoľko poberá iba invalidný dôchodok vo výške 220,- eur mesačne z ktorého platí nájom na výške 120,- eur, požiadala, aby jej bolo umožnené dlžnú sumu splatiť formou splátok vo výške 10,- eur mesačne. Ďalej uviedla, že sa dlhodobo lieči na psychiatrii.

Podľa § 25 ods. 1, ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak. Ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu (Občiansky zákonník).

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má

právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 52 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak je v spotrebiteľskej zmluve predmetom záväzku poskytnutie peňažných prostriedkov za neprimeranú odplatu, súd môže odplatu znížiť; prihliadne pritom najmä na odplaty poskytované bankami pri spotrebných úveroch. Ak súd rozhodne o znížení odplaty za poskytnuté peňažné prostriedky a spotrebiteľ splnil svoj záväzok vo väčšom rozsahu, ako bol podľa rozhodnutia súdu povinný, dodávateľ je povinný bez zbytočného odkladu vrátiť spotrebiteľovi plnenie, ktoré presahuje výšku poskytnutých peňažných prostriedkov a primeranej odplaty.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 544 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 261 ods. 3, písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§

682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka je dvojnásobok úrokovej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

Podľa § 160 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou COFIDIS, a.s. a žalovanou bola uzavretá zmluva o revolvingovom úvere, ktorá bola na žalobcu postúpená rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 18.9.2009, postúpenie bolo vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka ako aj zákona o spotrebiteľských úveroch a tým je daná jeho aktívna legitímácia v tomto konaní.

Vzhľadom na vykonané dokazovania súd mal teda za preukázané, že medzi pôvodným veriteľom a žalovanou bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

Ďalej súd zistil, že podľa zmluvy a Všeobecných obchodných podmienok sa predmetný právny vzťah mal riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka, ide však o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu, preto súd daný právny vzťah posúdil podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Súd mal v danej právnej veci za preukázané, že pôvodný veriteľ na základe zmluvy o spotrebiteľskom revolvingovom úvere poskytol žalovanej finančné prostriedky vo výške 663,88 eur. Žalobca vyplatil uvedené finančné prostriedky žalovanej a žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver žalobcovi splatiť v minimálnych mesačných splátkach vo výške 26,52 eur až do vyrovnania celej dlžnej sumy. Z dôvodu neplnenia si povinností zo strany žalovanej, teda neuhrádzania mesačných splátok, veriteľ písomne dňa 1.7.2009 od zmluvy odstúpil. Na istine úveru žalovaná neuhradila celkovo sumu 559,48 eur a v tejto časti mal súd za to, že nárok žalobcu je dôvodný, je to časť sumy, ktorá bola žalovanej preukázateľne poskytnutá a následne zo strany žalovanej nebol uhradená, preto súd žalobe v tejto časti vyhovel.

Pokiaľ sa týka časti žalobcovho nároku na zaplatenie sumy 94,20 eur z titulu úroku z úveru súd mal za preukázané, že tento úrok bol vyčíslený podľa zmluvy a obchodných podmienok na základe dohodnutej úrokovej sadzby vo výške 2,14% mesačne, čo predstavuje 25,68 % ročne, pričom v čase poskytnutia úveru bola priemerná úroková miera z úverov poskytovaných obchodnými bankami vo výške 13,82 % ročne (február 2008). Nakoľko sa v danom prípade jedná o revolvingový úver, teda medzi zmluvnými stranami nebola dohodnutá doba splácania poskytnutého úveru, za predpokladu, že by žalovaná splácala úver minimálnymi splátkami v sume 26,52 eur pri istine 663,88 eur, by tento úver splácala minimálne po dobu 25 mesiacov a za obdobie 25 mesiacov by pri výške ročného úroku z úveru 13,82 % vznikol žalobcovi nárok na úrok z úveru vo výške 119,14 eur. Na druhej strane berúc do úvahy zmluvné dojednanie o výške úroku z úveru, pri jeho výške 2,14 % mesačne by z dlžnej sumy 559,48 eur za obdobie od 15.2.2008 (odo dňa poskytnutia úveru) do 1.7.2009 (do dňa písomného vyhotovenia odstúpenia od zmluvy), výška úroku z úveru za dané obdobie bola 179,59 eur, nakoľko si žalobca vyčísli svoj nárok na úrok z úveru vo výške 94,20 eur, súd aj v tejto časti vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti považoval jeho nárok za dôvodný a preto žalobe v tejto časti uplatneného nároku vyhovel.

Žalovaná sa s plnením svojho záväzku dostala do omeškania, preto ju súd zaviazal zaplatiť aj úrok z omeškania. V zmluve si právny predchodca žalobcu a žalovaná dojednali pre prípad omeškania úrok z omeškania vo výške 0,08% denne z dlžnej čiastky, no žalobca žiadal len úrok vo výške podľa predpisov

občianskeho práva, čo je aj v súlade s charakterom predmetnej úverovej zmluvy ako spotrebiteľskej, preto súd žalovanú zaviazal na zaplatenie úrokov z omeškania v požadovanej výške 9 % ročne ale len zo sumy priznanej istiny v sume 559,48 eur 648,73 eur odo dňa 1.10.2009 a zo sumy priznaných úrokov z úveru vo výške 94,20 eur odo dňa 1.10.2009, teda v súlade so žalobným návrhom.

V časti uplatneného nároku na zaplatenie poplatku z omeškania vo výške 64,62 eur súd v danej časti nárok žalobcu nemal za preukázaný. Medzi účastníkmi konania pre prípad nezaplatenia splátky v jej lehote splatnosti bol dohodnutý poplatok z omeškania (bod 7.2. Článok 7. VOP) vo výške 8 % z každej splátky s úhradou ktorej sa dostal do omeškania viac než 150 dní. Súdu sa ani vykonaným dokazovaním nepodarilo zistiť, z akých splátok a za aké obdobie si žalobca uplatňuje nárok na zmluvnú pokutu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd návrh žalobcu v časti uplatneného nároku vo výške 64,62 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 1.10.2009 ako nedôvodný zamietol.

Žalobca si uplatnil aj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 30% z dlžnej čiastky úveru v sume 215,49 eur (30% zo sumy 718,30 eur) v zmysle bodu 7.3 článku VOP. Súd pri hodnotení tejto dojednanej zmluvnej podmienky v súlade s ust. § 53 Občianskeho zákonníka bral zreteľ na povahu uzavretej zmluvy, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov, ale najmä na okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a to hlavne na to že zmluva bola uzavretá na prelači, keď žalovaná si len vybrala jednu z poskytovaných súm úveru, od ktorej sa odvíjala výška minimálnej mesačnej splátky. Všetky podmienky boli vopred určené právnym predchodcom žalobcu bez možností žalovanej privodiť ich zmenu, preto v danom prípade nemožno hovoriť o individuálne dojednaných zmluvných ustanoveniach. V Článku 7. Všeobecných obchodných podmienok bolo dojednaných viacero sankcií postihujúcich klienta - žalovanú. Súd mal za to, že dojednanie o práve na zmluvnú pokutu až do výšky 100 % v tej dobe dlžnej čiastky popri ďalších dojednaniach s prihliadnutím na povinnosť žalovanej uhradiť dlžnú sumu spolu úrokom z omeškania a úrokom z úveru, ako aj na skutočnosť, že povinnosť žalovanej zaplatiť zmluvnú pokutu nemá vplyv na právo veriteľa požadovať náhradu škody v plnej výške popri zmluvnej pokute, ani na právo veriteľa odstúpiť od zmluvy o úvere, je podmienkou, ktorá spĺňa kritérium neprijateľnej podmienky podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka.

Súd je toho názoru, že v spotrebiteľskej veci by už pri samotnom uzatváraní zmluvy nemal byť prísnejšie alebo výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy a to spotrebiteľ. Už toto na prvý pohľad vyznieva výrazne v neprospech jedného z účastníkov zmluvy. Uvedené súd konštatuje preto, že navrhovateľ ako dodávateľ nie je nijako sankcionovaný v súvislosti s prípadným nesplnením povinnosti na jeho strane. Významné je pritom posúdenie zmluvnej pokuty s ohľadom na povahu, obsah zmluvy v čase uzavretia dohody o zmluvnej pokute a posúdenie prijateľnosti alebo neprijateľnosti tohto zmluvného dojednania by nemali ovplyvňovať ďalšie skutočnosti, ktoré nastanú po uzavretí zmluvy, teda ani následné správanie účastníkov zmluvy a v rámci neho i porušenie zmluvných dojednaní by nemali mať vplyv na prvotné posúdenie toho, či dojednaná zmluvná pokuta nie je neprimeranou sankciou za nesplnenie povinnosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade so zákonnými ustanoveniami súd dospel k záveru, že dojednaná zmluvná pokuta je neprimeraná, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa, teda je neprijateľná a preto návrh žalobcu v časti uplatnenej zmluvnej pokuty vo výške 215,49 eur zamietol. Súd poukazuje, že takéto stanovisko v obdobných prípadoch zaujal aj Krajský súd v Prešove a to vo veciach vedených pod sp. zn. 2Co/137/2010 a 18Co/136/2010, kde v závere rozhodnutia vyslovil, že takto dojednaná zmluvná pokuta ako zmluvná podmienka je neprijateľná.

Žalobca si v rámci celkového nároku - 942,29 eur uplatnil aj nárok na zaplatenie sumy 8,50 eur, pričom tento svoj uplatnený nárok súdu žiadnym spôsobom nepreukázal. Súdu sa ani vykonaným dokazovaním nepodarilo zistiť na základe akých zmluvných dojednaní, z čoho, teda z akej sumy a za aké obdobie si žalobca uplatňuje nárok na zaplatenie tejto sumy. Vzhľadom na jednotlivito uplatnené nároky (559,48 eur + 94,20 eur + 64,62 eur + 215,49 eur), celkovo uplatnená dlžná suma by mal byť vo výške 933,79 eur a súdu nie je zjavné či v časti uplatneného nároku vo výške 8,50 eur došlo len k z čítacej chybe zo

strany žalobcu, resp. sa jedná aj o iný uplatnený nárok v zmysle zmluvných dojednaní, preto súd návrh žalobcu v časti uplatneného nároku vo výške 8,50 eur ako nedôvodný zamietol.

Vzhľadom na nepriaznivú finančnú situáciu žalovanej, prihliadnúc aj k jej rodinným pomerom, výšku pohľadávky žalobcu, súd povolil žalovanej dlžnú sumu s príslušenstvom splatiť formou mesačných splátok vo výške 15,- eur, tak ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Pre úplnosť súd poukazuje, že rozhodol v neprítomnosti žalovanej, ktorá sa na pojednávanie neustanovila, hoci bola naň riadne a včas predvolaná. Svoju neprítomnosť včas a vážnymi dôvodmi neospravedlnila a ani nepožiadala o odročenie pojednávania.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 137 O.s.p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 151 ods. 1 a 2 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 151 ods. 8 O.s.p., vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadrí osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

V danej právnej veci súd nárok žalobcu v časti uplatneného nároku na zaplatenie poplatku z omeškania vo výške 64,62 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 64,62 eur od 1.10.2009, zmluvnej pokuty vo výške 215,49 eur a sumy 8,50 eur zamietol a vo zvyšnej časti návrhu žalobcu pokiaľ ide o istinu vo výške sumu 653,68 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 653,68 eur od 1.10.2009 do zaplatenia vyhovel. V časti zamietnutého nároku žalobcu bola v konaní úspešná žalovaná. Vo zvyšnej časti uplatneného nároku bol úspešný žalobca.

Žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila a ani zo súdneho spisu jej náhrada trov konania nevyplýva. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu trov konania vo výške 56,50 eur pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku. V predmetnej veci mal žalobca úspech vo výške 70 % a žalovaná vo výške 30 %. Po odpočítaní úspechu žalobcu od úspechu žalovanej (70% - 30%) žalobcovi vznikol nárok na priznanie trov konania vo výške 40 % z jeho celkových trov konania. Súd preto zaviazal žalovanú na náhradu trov konania vo výške 22,60 eur (40 % zo sumy 56,50 eur).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. I
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd I. stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené / § 205 a/
- f) rozhodnutie súdu I. stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená v stanovenej lehote, možno sa jej plnenia domáhať návrhom na výkon exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.